

Sütő Gábor *

Második levél (KAZÁR PARAINÉZIS)

Kedves Unokaöcsém!

Legutóbb tavaly nyáron válaszoltam a leveleidre. Elégedetten nyugtázom, hogy voltaképpen helyénvalóan jártál el, mikor a parainézis-válaszomat megjelentetted, mert neked címeztem ugyan, de minden zsidó zsidónak és kazár zsidónak szólt. Ráadásul sikerült olyan mindinkább olvasott helyen közzétenned, mint a Kapu tavaly nyári dupla száma. Annak is kényelmesen, díványon fekvé olvasható mellékleteként. Mit-mit, de a Kaput, „*az értelmiség magyar folyóiratát*”, mi is olvassuk. Néha írjuk is, mint ahogy levelem közzétételével tulajdonképpen te magad is írtad. Az általad jelzettek mellett magam is jó visszhangokat kaptam a parainézisemre. Mármint a mieinktől. Ám a gojok részéről sokkal több szitkot, átkot alig leplező ledorongolás jutott el hozzám. Ez még örvendetesebb, mert mutatja, hogy jó az irányvonalunk. Az ő bosszankodásuk, vagy tetszésük biztos iránytű számunkra; néha talán biztosabb, mint a saját vélekedésünk. Ezért e levelemet is igyekszem úgy fogalmazni, mint parainézist, azaz intelmet. Ha kijön a lépés, jelentesd meg ezt is. Miért ne tennénk? Mindenhol ott kell lennünk, s nemcsak tájékozódjunk, hanem tájékoztatunk, tájoltunk és lelkesítenünk kell a mieinket, még jobban **megértetni velük, hogy a gátlásosság és a rugalmatlanság, vagy az elvi politika nem a mi sajátunk.** Mi több, pozícióink megerősödtek, így az óvatosság is egyre kevésbé sajátunk. Ilyesmikkel vesztegessék az időt a gojok, de a mieink ne terheljék vele az agyukat, hogy mindig a rafinériára, a finanszre koncentrálhassanak.

Éppen ezért örömmre szolgál, hogy az eseményekkel lépést tartó meglátásaidal kapcsolatban már alig kell bírálóan fogalmaznom. Kezdesz öntudatos zsidóvá válni. A történelmünk, s egyben az egyéni sorsod finto-ra, hogy teszed ezt most, amikor kazárrá is kell lenned. Kívülről legalább is, ha befelé nem is. Ugyanis könnyen lehet, hogy ez a jövő szava. De ne értetlenkedj és ijedezz, máris részletesebben kitérek rá.

Az első levelem a „*Zsidó parainézis*” alcímet viselte. A világesemények, ezen belül főleg az ukrainai fejlemények, most a „*Kazár parainézis*” alcímet követelték ki. Azt legszívesebben csak neked mondanám, nem kötném mások orrára, nekünk, kazároknak származásilag alig van közünk a héber faji szemitizmushoz. Ne mereszd a szemed, elárulom, hogy te is kazár vagy! Légy benne biztos, mert alaposan megvizsgáltam családfánkat. Az őseink annak idején Galíciából, a hajdani kazár birodalom területéről települtek be. A kazárokat vérségileg nem tartják zsidóknak, de felvet-

ték a zsidó vallást, ezért tulajdonképpen zsidók is. Voltaképpen a közös vallás, de még inkább a csillapíthatatlan nyomulási, uralkodási vágy kapcsol össze bennünket. S magad is tudod, ez is mindkettő széttéphetetlen és örök kötelék, akárcsak a vérségi; így is kell kezelni őket. Ám megnyugtatlak, mindez nem jelenti, hogy nem vagy zsidó, legalábbis a vallásod és a jellemed szerint. Ezért ne is csinálj ebből problémát, egyszerűen vedd tudomásul, s lépj túl rajta, csak ne felejtse el, s tekintsd megbízható szövetségeseznek a kazár zsidókat, ha ilyenként felfedik előtted magukat. Tartsd azonban magad nyugodtan zsidónak, főleg kifelé, hiszen Magyarországon nincs ennél jövedelmezőbb, no, hogy is mondjam, ... foglalkozás.

A kazár tudat most újraformálódik, s azért is van jövője, mert a kazárság fogalmának beemelásával a politikába még inkább összezavarjuk a goj magyarokat. Valójában nem igazán tudják megkülönböztetni a zsidókat és a kazárokat, ezért inkább hallgatnak, mint más kérdésekben is. Elértük, hogy lassan már a saját származásukat sem tudják bizonyítani, pedig tényleg az egyik legősibb nép. Ezért veszélyesek számunkra. Az MTA (a múltkor Magyarellenes Tudománytalan Alakulatnak neveztem, mivel találoan annak tartja az a kevés magyar értelmiségi is, aki még mer önállóan gondolkodni) képtelen rá, hogy világosságot teremtsen, ami a kezünkre játszik. Persze, képes lenne, ha hagynánk, de szerencsénkre a kulcspozíciók ott is a mi kezünkben vannak. Sőt az MTA a szellemi nyomulásunk nélkülözhetetlen eszköze. Feltétlenül a befolyásunk alatt kell tartanunk továbbra is. S amíg ezt biztosítani tudjuk, addig nincs keleti ősmagyar történet, turul, kurultáj, meg ilyesmi, csak finnugor-magyar rokonság. És nincs Petőfi-kultusz sem. Széchenyi meg csak hadd forogjon a sírjában.

Felvetésedre válaszolva közlöm, hogy éppen hasonló meggondolásokból csináltunk/csináltattunk kérdést a bevásárlóközpontok vasárnapi nyitva tartásából. A Fidesz-KDNP erőfeszítései ellenére elértük, hogy vásárnaponként a gojok ne templomba járjanak, hanem vásárolni, mert a vallás, akárhogy is nézzük, főleg ha a saját helyzetünkből indulunk ki, valamiféle tartást ad az embernek. Nekünk pedig olyan gojok kellene, akiknek nincs tartásuk. Ezért ellenség számunkra a kereszténység és minden más vallás a sajátunkon kívül. Öngyilkos eljárásnak tartjuk ugyan, de örömmel látjuk, hogy több nyugat-európai országban tucatjával, Franciaországban pedig százával rombolják le a keresztény templomokat, amiről a saját médiájuk hallgat, akárcsak a magyar média. Magyarországi eredményeink egyébként szintén kiemelkedőek. Túl azon, hogy egyes oktatási intézményekben már kötelező tantárgy a holokauszt, a Mazsihisz, az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Rövidítve EMMI. – Jaj, de borzasztó ez az elnevezés, s még a rövidítése is! De a lényeg, hogy finanszírozza a nyomulásunkat!) 7,5 millió forintos támogatásával az új tanévre minden általános iskolába eljuttatandó zsidó hittankönyvet adott ki az iskolák első osztályai számára. Erre mondják a demagóg gojok a magyaroknak, hogy a ti adóforintjaitokból. S igazuk is van. Igen, el tudjuk érni, hogy így legyen. Még azt is, hogy az EMMI illetékes kijelentse, *a tankönyv megmutatja az Ószövetség embert, nemzeteket, és világot formáló tanítását,*

amelyre alapszik az egész világunk. Minden elérhető fórumon terjesztjük eszméinket, az Újszövetséget meg olvassa otthon, aki akarja.

A szellemi nyomulásunkról jut még valami az eszembe. Emlékszel, az előző levelemben kifiguráztam, hogy a 2015-ös milánói világkiállítás magyar pavilonjára kiírt pályázatot a Malom jeligéjű magyaros jellegű pályamű nyerte ugyan, ám a kormánybiztos úgy döntött (amihez volt némi közünk), hogy mégis a másodikként rangsorolt, zsidó elemekre emlékeztető Életkert terv valósul meg, amit ő – nem tudom, hogy megtévesztésül, vagy védekezésül – *sámándobos pavilonnak* nevezett el. Tiltakozott minden érdekelt szövetség és személy, de eredménytelenül. Mint olvashattad, most azt tervezzük, hogy a hazaszállítandó pavilont Karcagra telepítjük. Semmi értelme, de szerintünk Karcagon még kevés a zsidó emlékhely. S ha már a helyi ipart nemrég még jellemző malmokat felszámolták, legyen ismét legalább egy jelképes malmuk, akkor is, ha a menóránkra hasonlít. De valahogy a nagykunok nem lelkesednek érte. Ezek az elmagyarosodott nagykunok, no meg a jászok is, magyarabbak a magyaroknál. Tartok tőle, nekünk, zsidóknak-kazároknak, sok bajunk lesz még velük.

Mindemellett nemcsak a tudomány és a művészetek vonalán nyomulunk, hanem társadalmi tevékenység más területein is. Főleg a politikában. A befolyásunk titka sem annyira a zsenialitásunk, vagy az egyébként nem létező elveink helyessége, hanem a leplezett faji együttműködés. Mihelyt a zsidó, vagy a kazár hatalmi pozícióba kerül, mindent megtesz azért, hogy fajtársait is befolyásos szintre helyezze. Ez így van nemcsak a pénzvilágban, hanem a politikában, a művészetekben, mindenhol. Ott vidéken nektek is így kell eljárnotok. Számunkra egyetlen kulcspozíció sem jelentéktelen, mindenhol ott kell lennünk. Nem zavar bennünket az sem, ha a befolyásos helyekre került zsidók segítségével az ízléstelen, beteg fércmunkáink kapnak díjakat a művészetek világában. És ez nemcsak Magyarországon van és lesz így, hanem a világban is. A közelmúltbeli fejlemények is láttatják. Amikor Izrael kilépett az UNESCO-ból, mert Palesztina felvétele miatt antiszemitának tartotta, az USA habozás nélkül követte. Izrael ellenezte az általa antiszemitának tartott bolgár UNESCO-főtitkár ENSZ-főtitkárrá választását is, s az USA ismét habozás nélkül követte. Ezért lett az ENSZ főtitkára egy nekünk jobban megfelelő portugál politikus.

Figyelj is minderre, hiszen örvendetes, hogy az Izrael USA sorrend egyre inkább megfelel a realitásoknak; az USA fegyverét mi csörtetjük! Remélhetőleg ezt Trump sem lesz képes megzavarni. Nekünk ugyan sokkal jobb lenne, ha Hilary Clinton lett volna az elnök, de az amerikai médiánk hiába sulykolta a közvéleménybe, hogy behozhatatlanul ő vezet. 57 befolyásos médiaeszköz támogatta 2-vel szemben, s kis túlzással, az egész világ el is hitte, hogy Hilarynk győz. A Newsweeket már ki is nyomtatták és utcára küldték címlapján Hilary győzelmével. A finisben mégis lemaradt. Ezekre, ha nem milliók betegedtek bele a vereségébe. Sajnos, az nevet utoljára, aki a szinte teljes ellenszél ellenére is a Fehér Házban nevet. Eléggé meg is rázott bennünket, hogy **annak az Amerikának, amelynek sikerült győzelmes színes forradalmakat szítani a Balkánon, az arab térségben, Ukrajnában, most a saját fehér forradal-**

mával kell szembenéznie. Azoknak lett igazuk, mint Putyin és Orbán, akik nyíltan Trumpnak drukkoltak. Sőt ez az Orbán az idei Bálványosi Szabadegyetemen tartott beszédében a világon elsőként állt ki Trump mellett, amit egyetlen hivatalban lévő kormány- vagy államfő sem tett meg. Még elemezzük, mit tudhattak ezek ketten, hogy sikerült a befutóra tenniük.

Hilarynk veresége nem jó előjel, de biztos vagyok benne, hogy a FED segítségével előbb-utóbb Trumpgal is kijövünk. Ne félj, nem lesz itt olyan kennedys mindenre kiterjedő változás, csak egy kis hangulatváltozás, hiszen a kennedys vég őt is fenyegetheti. Esetleg némi értékrend változás, de szigorúan a jelenlegi keretek között. Könnyen lehet, csak annyi a különbség közöttük, hogy Hilaryval „szót értünk”, Trumpgal meg „majd csak szót fogunk érteni”. Egy dolog, ami a választási kampány során elhangzik, és más a gyakorlatban megvalósítható politika. De azért, az ördög vigye el, él bennem a kétely, hogy tévedek, és ez a Trump bele fog vágni egy nemzetközi rendszerváltásba. Ugyanis zavar nagyon – és szerintem ennek a begyűrűzése szüli EU pánikoló trumpokalipsziséjét is – hogy Trump az egész kampány alatt nem méltatta a demokrácia exportját és az emberi jogokat, amelyekre épült az USA politikája, s amelyekre hivatkozva a NATO-val beavatkozhatott tucatnyi országban és likvidálhatta millió és millió potenciális ellenségünket. De nem emelte a magasba a politikai korrektséget sem. Az USA keleti és nyugati partjain megszervezett szándékosan polgárháborús színezetű tiltakozásokkal erre a kötelezettségére figyelmeztetjük. Mellesleg az is forog a fejemben, hogy talán még könnyebb is lesz Trumpgal, mint bajlódni az egyébként bekalkulált női szeszéllyel. Hiszen, látod, Thereza May angol belügyminiszterként az EU-népszavazás előtt még aggodalmát fejezte ki a Goldman Sachs vezetőinek (Biztosan tudod, hogy a világ egyik legismertebb befektetési bankja) országa esetleges kilépése miatt, most meg, hogy ő lett a brit kormányfő, nemcsak Brexittel, hanem egyenesen „kemény Brexittel” fenyeget.

Folytatva a felvetéseid megválaszolását, a fentiekkel rímél, ezért nem kell csodálkoznod rajta, hogy egyes politikusok, a pártjaik tévelygéseit takargatva, az 56-os évforduló ünnepein csak Kádárt kárhoztatták, őt és csak őt nevezték gyilkosnak, de meg sem említették az 56-ot okozó Rosenfeld (Rákosi) Matyinkat, vagy az élcsapatunkat, a félelmetes ÁVH-t vezető Eisenberger Benjáminunkat (Péter Gáborunkat) és más hőseinket. Ezt én is észrevettem. Főleg a vidéki szónokok között akadtak ilyenek, de nem is akárhány. Neveket nem mondok, hiszen nyilván ugyanazokra gondolunk. Nekünk ők kellene, mert az ilyen hozzá nem értő történelemhamisítók segítségével érzük el, hogy a magyarok egymás között vitatkozzanak, vergődjenek azon, hogy miért és mi is történt 1956-ban, de ne tudjanak egységes álláspontra jutni.

Mi viszont jól tudjuk, a rákosista ötösfogatunk elfogult és bosszúvágyó politikája mellett az egésznek az a magyarázata, hogy **az akkori kétpólusú világpolitikai helyzet egyszerűen nem tette lehetővé egy kis ország akaratának érvényesülését a nagyhatalmi érdekekkel szemben, akár forradalom, ellenforradalom, szabadságharc vagy**

bármely más formában is akarták megvalósítani. (Még az sem volt megengedhető, hogy 1954-ben egy kis szocialista ország nyerje meg a labdarúgó világbajnokságot). Kádárral meg még jól is jártak a magyarok, ugyanis sokkal rosszabb sorsuk lett volna, ha Rákosi, vagy Gerő tér vissza. Ennek a lehetősége fenn is állt, mert a szovjet vezetésben voltak, akik ezt tartották jó megoldásnak. Tetszik nekünk, vagy nem, el kell ismerni, a szovjet vezetés e kérdésben túllépett önmagán, képesnek bizonyult az adott körülmények közötti realitább döntésre, belátta, hogy nem lehetett ismét zsidót ültetni a magyarok nyakába.

Ezzel kapcsolatosan kérdezted azt is, van-e annak alapja, hogy Horn Gyula unokahúga, Havas Szófia az orosz televízióban zsidóellenes pogromként állította be 1956-ot, a pesti srácokat lefasisztázta, s azt is állította, hogy a Szovjetunió elleni fegyveres harc az USA érdeke volt. Hát, halod, nem irigylem a magyar politikusok és történészek helyzetét, mert 1956-ot egyetlen fogalommal magam sem tudnám meghatározni. Látnod, maguk a magyarok sem képesek rá, s mi azon vagyunk, hogy e kérdésben soha ne is legyen nemzeti egység. Ennek hiánya sokféle értelemben jelent biztosítékot számunkra. Ezért e kérdésed nagyon is jogos. A tőlünk idegen nézőpontokból megfogalmazható választ keresve, vitathatatlanul szólnak érvek a szabadságharc, s a forradalom mellett, de – főleg azt követően, hogy ösztönzésünknek engedve Nyugat egyre inkább beavatkozott – az ellenforradalom mellett is.

(Ha megjelenteted e levelem, ezt az ellenforradalomra vonatkozó részt lehet, hogy célszerű kihúzni. Ugyanis megsúgom, a kisiklatott rendszerváltással nem az eredeti magyar nemzeti óhajok, hanem pontosan az ellenforradalmi célok valósultak meg – nem utolsósorban éppen Hornnak köszönhetően – és ez zavarólag hathatna még a mieinkre is. Ugyanis az MSZP-SZDSZ koalíció alatt a rendszerváltás előnyeit egyre kevesebben élvezték, hátrányait egyre többen szenvedték. Csak mostanában tapasztalható némi egyensúlyra törekvés. Ezért bővebb magyarázat nélkül mindebből egyesek még azt a következtetést vonhatnák le, hogy a jobboldal szociálisan érzékenyebb, mint a baloldal).

Azt azonban jól látod, hogy a Rákosi által vezetett zsidó ötösfogat nekünk kedvező, de nem átgondolt politikája 1956 egyik fő oka volt, amit a befolyásunknak köszönhetően történészek, politikusok egyaránt elhallgatnak. Pedig a zsidó túlhatalom miatt még Moszkva is megróttta őket; személyesen Berija figyelmeztette Rákosit, hogy ne váljon Magyarország zsidó királyává. Így, ezekkel a szavakkal. A jövőre nézve megnyugtató számunkra, hogy sem az akkori, sem a mai zsidó túlhatalomról senki nem mer beszélni, holott még az MSZMP nevezetes négyponos oknyomozó határozata is az első helyen említi. Ezért nekem tulajdonképpen tetszik Havas Szófia gátlástalansága, ahogy nagyon tetszett Horn Gyuláé is. Te jól tudod, hogy mi évtizedekig dolgoztunk egymás mellett, ezért igazán jól ismertem őt. Nála gátlástalanabb politikust (de mondhatnék személyt is) nem is csodálhattam eddig. Emlékszem, Szófiában beosztott diplomataként, feljelentette a nagykövetét, hogy nem viselkedik kommunistaként és 1956-ban pufajkasként fegyverrel védte a szocializmust. Ámde amikor az erőviszonyok változtak, habozás nélkül tőképárti politikussá vált, előké-

szította Magyarország NATO-tagságát, s az általa jóváhagyott nemzetközi szerződések párját ritkító kedvezményeket biztosítottak a nyugati országok multinacionális cégeinek. Nem is véletlen, hogy az EU brüsszeli központjában éppen róla és nem más magyar politikusról nevezték el az egyik termet.

Ez az ellentmondásosság, következetlenség és köpönyegforgatás az, ami beszédesen tükröződik az október 23-i ünnepségeken elhangzottak összevisszaságában. Az MSZP elhatárolódott, de megértően viszonyult Havas Szófia kijelentéseihez. E pártban egyébként az a vicces kérdés járja, hogy mondd, ki nem volt még a párt elnöke? A legújabb viccük éppen ez az elhatárolódó megértés, vagy megértő elhatárolódás. Molnár Gyula, aki pillanatnyilag a párt elnöke, összevissza beszélt a betelepítési kvóta elleni alkotmánymódosítás kérdésében. Október 23-án ünnepi megemlékezés helyett pedig olyan értelmetlenséget állított, hogy az oroszok beleszólnak a magyar politikába. Ez még Kádár alatt sem sikerült olyan mértékig, mint szerették volna, ma meg az EU és NATO-tag, azaz a sokat emlegetett szabadkőműves-zsidó irányítás alatt lévő Magyarország politikájába csak szeretnének beleszólni. Ezt majd csak akkor tehetik meg, ha a Putyin helyén is a mi emberünk ül. Ezt elérendő, az ellenzékét pártoló Political Capital, Helsinki Bizottság, TASZ, Krétakör és néhány más szervezet nem véletlenül ugyanazt állítja, aminek elhíttetésén mi is fáradozunk: minden néppárti politikus Putyin barátja, a Kreml ügynöke, stb. Putyint és Oroszországot vádoljuk mindennel, ami a világban kellemetlen Washington és Tel-Aviv, akarom mondani Tel-Aviv és Washington számára. Akárcsak ahogy Magyarországon is Orbánt és a Fidesz-KDNP-t hibáztatjuk mindazért, amit elkövettünk és elkövetünk.

Ezek primitív, átlátszó, megtévesztő, és jórészt haszontalan vádaskodások, hiszen minden józanul gondolkodó, a politikában valamelyest jártas ember tudja, hogy hazugok. A vak is látja, hogy még Orbán győzelmeit is vereségnek állítják be. Miért tesszük, s tettetjük velük, kérdezted. Azért, mert nekünk **most** így hasznos. De ha egyszer az érdekeink azt kívánnák, hogy fordítva tegyék, dicsérjék azokat, akiket jelenleg bírálunk, habozás nélkül rávehetnénk őket. Ahogy elértük azt is, hogy a sajtó, akarom mondani a média, ma már nem tájékoztat, hanem politikai harcot folytat, érdekeket képvisel, rádumál, vagy ledumál. Remélem, átlátod, s érted a csíziót. Ennek olyan előnye is van – amin magamban jókat kuncozok – hogy nemcsak a baloldali, hanem a jobboldali politikusok nagy része is, miközben mindenért Putyint hibáztatja és okolja, észre sem veszi, hogy az amerikai és az izraeli nagykövet naponta beavatkozik a magyar belügyekbe, gyakorlatilag helytartók, és az általunk irányított média minden fellépésüket népszerűsíti, a kormányzati szervek pedig kussolnak. Mivel mostanában a politikusokat is azért tartják, hogy korruptak és hazugok legyenek, ne pedig a valósággal kínlódjanak, nagyon vigyázunk rá, hogy ezekben a politikusokban és újságírókban ne bízzunk, mert szélkakasként viselkednek. Ahogy érzékeltettem, tulajdonképpen az volt maga Horn Gyula is.

No de hadd cibálják csak egymás haját, nekünk ez kedvező feltételeket teremt. Az a legfontosabb, hogy a szellemi-politikai nyomulásunk

okán – amit egyes meg-megszólaló gojok szellemi-politikai terrorizmusnak neveznek, talán nem is teljesen alaptalanul – **arra kényszerülnek, hogy egyre inkább hozzánk és ne a saját érdekeikhez viszonyítva ítélnék meg mindent.** Magunk között elismerhetjük, hogy megköveteljük ezt a fajta politikai korrektséget, de jól tudjuk, hogy valójában tényleg szellemi-politikai terrorizmus, azaz zsidó-kazár cenzúra a goj eszmék ellen. **Amikor pedig mi magunk ítélnünk az első és egyben az utolsó, tehát az egyetlen kérdés, amit felteszünk az, hogy jó-e ez nekünk, zsidóknak (és kazároknak)? Nektek is mindig ebből kell kiindulnotok.**

E téren elért sikereinket és befolyásunkat láthatod abban is, hogy ma már a Zsidó Világszövetség után a Cionista Világszövetség is Budapesten tartja az ülését. Ez olyan szerzett jog már, amiről soha nem mondunk le, s ha pedig valamely kormány nem engedélyezné, világméretű kampányt kezdenénk ellene. A szeptemberi kongresszusunkon Heisler András, a Mazsihisz elnöke, éppen ennek szellemében tette helyre az egyébként mellettünk felszólaló, de a migráció veszélyéről is beszélő Mikola István államtitkárt. Idézem neked, mert iránymutató. *„Nem tartjuk egészségesnek – mondta – hogy a népszavazást néhány héttel megelőzően egy cionista konferencián vezető kormányzati politikus az antiszemitizmussal összefüggésben a menekültekkel és az európai migrációval foglalkozzon.”* Talán emlékszel rá, hogy egy évvel előtte, a Zsidó Kulturális Fesztivál megnyitóján, a zsinagógában lehurrogtuk és kitapsoltuk Latorcai Csaba helyettes államtitkárt is, aki egyébként ugyancsak eléggé hajbókoló beszédében ki merte jelenteni, hogy akkor is fel kell szólalni, ha valakit alaptalanul vádolnak antiszemitizmussal. Orbán Viktort is kifütyültük az MTK új stadionjának avatásán. Mivel az általa szorgalmazott alkotmánymódosítás számunkra ellenjavallt módon erősítené az ország szuverenitását még akkor is, ha „európai” kikaput hagy azzal, hogy az Országgyűlés jóváhagyásához köti a kötelező betelepítést. Ők tudják, mit tesznek, de szerintem az igazi megoldás az lenne, ha az alkotmány eleve minden betelepítést és betelepülést megtiltana, amit mi úgyis ki tudnánk játszani. A javaslat megtorpedózása tehát csak arra hivatott, hogy megértesse vele, és mindenkivel: a gojoknak meg kell tanulniuk, velünk kell előzetesen egyeztetniük, a mi ügyeink, legyenek azok akár pillanatnyi érdekeink, mindenek felett állnak, senkiével nem hozhatók párhuzamba, mert az maga az antiszemitizmus.

Apropó, kérdezed, hogyan lehet egyértelműen megállapítani, hogy valaki antiszemita-e, vagy nem, mert te nemigen találkozol antiszemitákkal. Nézd, azokon, akik szívből utálnak bennünket és ezt kifejezésre is juttatják, csak kuncogok, mert bőven van ugyan miért utálni bennünket, de az utálat önmagában ártalmatlan. Ennek ellenére nevezd csak őket antiszemitának. Ám azok veszélyesebbek, akik a szabadkőműves-zsidó vagy izraeli-amerikai összeesküvésről beszélnek, főleg őket kell antiszemitának tartani és nevezni is. E vonatkozásban figyeld és tekintsd követendőnek a Tett és Védelem szervezetünk mindenre kiterjedő tevékenységét. Legutóbb az MVSZ '56-os kiállítását támadta a Mindszenty József bíboros fényképe alatti felirat miatt, miszerint *„Ő mentette a zsidókat, és mentette*

volna a magyarokat is, ha a zsidók hagyják." Még ilyesmit sem lehet szó nélkül hagyni. A TEV, a Mazsihisz és az EMIH mellett, a mi pajzsunk és kardunk. Látod, nincs is rá szükség, hogy titkolja a faji alapú működését. Magam is alig hiszem, de a kekeckedő gojok elleni feljelentései a magyar bíróságok részére végrehajtandó utasítások. Szükség van erre akkor is, ha Magyarországon annyira nincs komoly antiszemitizmus, hogy a hiánya nekünk néha még problémákat is okoz. Esetenként szélsőjobbos látszattal kell mesterséges ürügyeket fabrikálnunk. Ennél már csak a sokszor túl nyilvánvaló, látványos és közutálatot kiváltó kormányzati filoszemitizmus jelent számunkra nagyobb gondokat. De antiszemitizmus nélkül is szüntelenül antiszemitáznunk kell, mert csak ezzel biztosítható a kormányszervek hátrálása, az újabb kártérítési-kárpótlási és egyéb igényeink kielégítése, amiből – ne feledd – te is részesülsz, bár szerencsénkre sem te, sem a szüleid nem szenvedtek miatta. Zsidó-kazár sorsközösségünk mindig és mindent felülír, s ehhez mindegyikünknek tartania kell magát. Nagyon fontos kérdést vetsz fel, tehát. Ezért jól jegyezd meg: **nem az antiszemita, aki utálja a zsidókat, vagy a kazárokat, hanem az, akit mi zsidók és kazárok utálunk, teljesen függetlenül attól, hogy az illető antiszemita-e valóban, vagy nem.** Ezen mostanában annyi változás van, hogy most már – legalábbis átmenetileg – nemcsak az rasszista, aki antiszemita, hanem az is, aki muszlimellenes, s ezzel még inkább felmentjük magunkat az érdemi vita alól.

Az antiszemitizmus témájához szerencsénkre egyre kevésbé, de mégis kapcsolódnak a Jobbikra vonatkozó kérdéseid is. Írod, nem világos számodra, mi történik Jobbikban, mi a Vona Gábor által meghirdetett „új lelkületük” politikai tartalma. E pártban végbemenő valóban talányos irányzatú változásokat látva, szorítkozhatnánk olyan lakonikus megjegyzésre, hogy magyarelleses tevékenység folyhat a nemzeti trikolor magasba emelése mellett is, sőt talán így a leghatékonyabb. Ez azonban jelenleg még inkább látszat, felsejlő tendencia, ezért egyet, s mást hozzá kell fűzőm. Kezdem azzal, hogy a Jobbik is próbálkozott a Tett és Védelem szervezetünkhöz valamelyest hasonló saját szervezet, a Magyar Gárda létrehozásával, de **a kormányszervek e kérdésben is a mi pártunkra álltak.** Keményen értésre adták: zsidó gárda lehet, esetleg cigány is, de magyar semmiképpen. Ezért a **magyar** gárda egyre inkább nyűg lett a nyakukon. Most meg hogy Vona szerint „új lelkületük” van, azok, akikbe ezt sikerült belelehelnie, láthatólag le is mondtak róla. Úgy határozom meg a Jobbik visszafejlődésének irányát, hogy ellenzékiisége ellenére „fideszesedik”. E közeledést mutatja, hogy hivatalosan ugyancsak „néppárttá” vált és „**Valódi nemzeti konzultációt**” kezdeményezett. Azzal is próbálkozott, hogy benyújtotta a Fidesz szószerinti alkotmánymódosítási javaslatát, csak kiegészítve a letelepedési kötvényt tiltó mondattal. Csak-hogy eredetileg a Fidesz a néppárt, s a nemzeti konzultáció az ő módszere. Az alkotmánymódosító javaslatának kisajátítása és betervezése a Jobbik nevében pedig, a sorsától függetlenül, nem múlta felül a politikai ügyeskedést. A Jobbiknak, ha már lelkületet váltott, valami újjal és eredetivel kellene fellépnie, nem pedig a Fideszt utánozni. Erőlködéseiből kiérződik, hogy kiürült, vagy nem is volt magyar szellemi holdudvara, amivel

egyébként – s ezt örömmel állapítjuk meg – egyetlen másik párt, maga a Fidesz-KDNP sem dicsekedhet. Ezzel együtt ez a visszafejlődés számunkra egy árnyalattal mégis elfogadhatóbb, mint amit a Jobbik akkor képviselt, amikor még nem volt néppárt, s volt még rá némi esélye, hogy 2018-ban váltópárt legyen. Az alkotmánymódosítással kapcsolatos hol támogató, hol ellenző kijelentéseik, majd a bojkottjuk miatt már elvesztette ezt az esélyt. Röviddel a szavazás előtt Vona hazaárulónak nevezte azt, aki majd nem szavazza meg a Brüsszel által erőltetett kötelező betelepítési kvótát akadályozó fideszes alkotmánymódosítást, azaz előre minősítette önmagát. E lépésével ráadásul még egységesítette is az ellenzéket, azaz, kis túlzással, elérte azt, amit az MSZP és Gyurcsány évek óta sikertelenül igyekszik elérni. Mivel pedig azt is ígérte, hogy lemond, ha nem nyerik meg a 2018-as választást, kezdek hallani olyan véleményeket, hogy nem kellene addig várnia, meg hogy az „új lelkülettel” gyakorlatilag már le is mondott. Azt azonban még ki kell derítenünk, miért fontosabb számukra a letelepedési kötvény, mint az általuk oly sokat emlegetett magyar haza védelme. Ezért egy kicsit várjunk ki a végleges értékelésünkkel. Az világos, hogy az eredeti Jobbik megszűnőben van, a párt hitelességi válságban van és alkalmazkodása folyik valamihez, vagy valakikhez. Én kitartok a „fideszedése” mellett, s azt feltételezem, hogy csak puhítani próbálja a magának kiszemelt 2018-as koalíciós partnerét.

A leveleidben feltett más kérdéseken töprengve, de főleg az eseményeket látva, sokmindenről kellene még írnom, de csak a fontosabbakra térek ki. Az eltelt közel kétéves időszak mozgalmas volt a világban, de Magyarországon is. „*Muszlim időszak*” – írod egy helyen. De nem árt mélyebben nézned a dolgok mögé. Valóban csak az-e? Nem a miénk is? Ha a parainézés szellemében gondolkodva válaszolnom kell rá, azt mondom, hogy is-is, akarom mondani ISIS. Hiszen láthatod, még azok a gojok is, akik alaposabban beleásták magukat napjaink fő kérdésébe, rátapintottak, hogy **céltudatos népvándoroltatásról** van szó, amit Izrael és az USA az ISIS kalifátus segítségével céltudatosan idézett elő, és szervezett meg, hogy **Európát engedelmesebbé tegye**. Véd a kobakodba, hogy most Európa (Európa és már nem Brüsszel) gyengítése a fő irányelvünk.

Jól is haladunk. A magyar kormány már félmilliárd eurót költött a migránsok elleni védekezésre, amit a magyar lakosság fizet meg. (Az akció sikere miatt átmenetileg még azt is elnézzük, hogy a holokausztiparunk kissé háttérbe szoruljon). A migránsok mégsem hálásak a magyaroknak. De még az általuk védelmezett EU sem hálás nekik, amelytől pedig még pénzügyi hozzájárulást sem kérnek a migráns probléma kezeléséhez. Ellenkezőleg, azért állnak ki, hogy az EU a balkáni országoknak nyújtson anyagi segítséget a migránsok ellen. Képzeld, ez a fontos nekik. Nemrég volt egy Martonyi nevű külügyminiszterük, aki meg nem győzte hangsúlyozni, hogy más országok EU-, vagy NATO-tagsága magyar nemzeti érdek, s minden feltétel nélkül meg is szavazta. A mai világban ilyen egyoldalú számár, akarom mondani szamaritánus magatartást mások nem tanúsítanak. Te is tudod, a magyarok, hagyományos bárgyú lovagiasságból és öncélú büszkeségből, a történelem folyamán mindig is védték Euró-

pát, ahogy most is teszik, mégis őket tekintik a legkevésbé európainak. A közvélemény-kutatások ennek ellenére is Magyarországon mérik a legnagyobb EU támogatást. Néha még én sem értem, mi folyik itt.

Emlékszel, annak idején Gyurcsány, az EU-t megelőzve, egymillió ázsiait akart Magyarországra betelepíteni. Bár az ázsiaiak alatt ő remélhetőleg minket, azaz a zsidókat és a kazárokat értette. Magamban kérdezem: normálisak ezek? Jehova, ments meg minket, zsidókat, meg kazárokat, hogy ilyesmire vetemedjünk. Mi több, az úgy nevezett baloldali ellenzéki pártok nyíltan a migránsok mellett foglaltak állást; a kormánnyal és a magyar lakossággal szemben be akarták őket fogadni. Tették ezt abban a hitben, hogy az amerikai elnökválasztásokon az ő jelöltjük, azaz a mi jelöltünk, Hilary Clinton győz. Jó pontokat akartak szerezni előtte, Brüsszel előtt, meg előttünk. Az ilyen politikusokra vonatkozóan már nem is azt kérdezem, hogy normálisak-e, hanem állítom, hogy nem normálisak, de még azt is, hogy nem is magyarok. Néha felsejlik bennem, csak nem kriptozsidók ezek, vagy legalábbis kriptokazárok? Mint ahogy azt sem értem, az MSZP vezetői hogyan képviselhetnek nyilvánvaló hazugságot, azt állítva, hogy az EU nem is akar kötelező betelepítési kvótát, azt csak Orbán találta ki, mikor az EU vezetői naponta szólítanak fel a kvóta teljesítésére. De nem tetszik nekem azok érvelése sem, akik párhuzamot vonnak az 56-os magyar menekültek és a mostani migránsok között, elmarasztalva a kormányt, hogy nem akarja fogadni a migránsokat, miközben a magyar menekülteket más országokban fogadták. Csakhogy azt is el kell ismernünk, a magyar menekültek általában európai kulturális és szakmai szinten voltak, szerényen és békésen viselkedtek, nehézségek nélkül képesek voltak alkalmazkodni a befogadó ország körülményeihez, míg a migránsok mindezeknek híján vannak. Következésképpen az ellenzéki pártok egyre komolyabb bírálatoknak vannak kitéve, mert a közvélemény látja, hogy akadályozzák a kormány munkáját, rontják az általános helyzetet és közérzetet. Mindezt az ellenzéki és az úgynevezett baloldali politikusoknak nem lenne szabad figyelmen kívül hagyniuk, s a körültekintő politikusoknak nem lenne szabad elkövetniük. A közvélemény érzékeny a nyilvánvaló hazudozásokra és csúsztatásokra. Ez azért érzékeny kérdés számunkra, mert mégis csak az esetleges szövetségeseinkről van szó.

Mindeközben mi viszont mi ügyesen belefolytunk a letelepedési kötvények rendszerébe, amin keresztül azt hozunk be – akár Schwartz (Soros) György barátunkkal együttműködésben is – akit akarunk. E négy éve folyó akciónak semmi köze a migránsokhoz, sem az EU erőszakolta kvótához. Legfeljebb annyi, hogy az eddig közel húszezer betelepülő suttyomban bevásárolta magát az EU-ba is. Igaz, a magyaroknak nemzetbiztonsági kockázattal jár, s a magyar állam politikailag, pénzügyileg egyaránt ráfizethet, de egyes goj vezetőknek és nekünk előnyös. A párhuzamosan csendben folyó zsidó betelepülésre nézve is jótékony, mert elvonja róla a figyelmet, ami a mindenkori magyar kormánynak is jól jön. Nem véletlen, hogy kormánytényezők erről sohasem nyilatkoznak. Hogy miért? Mert **ennek intézése nem az ő kezükben van és soha nem is lesz.** Erről titkos államközi szerződésekkel gondoskodtunk már régebben, s úgy, hogy kötelezőek legyenek minden magyar kormány számára. Igazad van

tehát, amikor írod, hogy a zsidók betelepülése kötvény nélkül is akadálytalan, sőt elősegített. Csakhogy azon nekünk nincs közvetlen pénzügyi hasznunk; a letelepedési kötvény viszont busásan fizetett. A fiúk talán kissé túl is léptek a magyarok által eltúrt határon, ugyanis, ha a közvélemény nem is tud róla, a rendszernek Moszkvában és Isztambulban már önálló külképviselete van, de Kijevben és máshol is akad ügyintézője és gyakorlatilag mindenhol árusítják. Ha kiderül, hogy szinte párhuzamos külképviseleti hálózat kiépítése folyik, ebből még újabb botrány is lehet azon kívül, amit a Jobbik felszított. Egyébként kötvénnyel, vagy kötvény nélkül, azokat és olyan számban telepítünk be Magyarországra, akiket és ahányat csak akarunk. Ha akadályoznák, azonnal világraszólóan rasszizmust (antiszemitizmust) kiáltanánk, ami mindig hatékony fegyvernek bizonyul.

Azt nyilván tudod, hogy a kerítés felhúzása, Európa védelmének jelszava alatt, élvezte a támogatásunkat. No, nem a gojokat féltjük az muszlimoktól, hanem önmagunkat; Magyarországon nem akarunk iszlám konkurensokat. Mi ezt a földet második Izraelnek tekintjük. Elég végigsétálnod, valamelyik főbb utcán, parkon, vagy a Duna parton, és láthatod, hogy már majdhogynem az is. Itt már az emlékhelyek többsége zsidó vonatkozású, magyar egyre kevésbé akad. Erről el is mondom neked egy közelmúltbeli tanulságos esetet. Néhány ismerősöm kezdeményezte az óbudai Téglá utca átnevezését a holokauszt áldozat Gelléri Andor Endre nevére. Olyan ellenérveket állítottak velük szembe, hogy a Téglá utcának sohasem volt más neve, a lakosok ehhez szoktak. A posta, a rendőrség így ismeri, s mivel itt van a Margit kórház, a mentősöknek is a Téglá utca ismert. A Téglá utcát könnyű megjegyezni, egyszerűbb beírni a nyomtatványokba, címzésekre. Egy utca átnevezése óriási költségekkel és adminisztratív bonyodalmakkal jár. A XVI. kerületben Gellérről már neveztek el utcát. Kérlek szépen, **az ellenzőknek mindenben igazuk volt, mégis az ismerőseim győzedelmeskedtek, egyszerűen azért, mert elkezdtek pedzegetni az ellenzők antiszemitizmusát.** Jelentéktelen ügynek tűnik, de hidd el, hihetetlen jelentősége van. Először is újabb szerzett jog, amit már nem vehetnek el tőlünk; ha kísérleteznének vele, elkezdenénk antiszemitázni. Másodsorban felmérhetetlenül fontos, hogy a zsidó jelenlétet mindenhol jelezzük, akkor is, ha egyáltalán nem jellemző az adott környékre. Ha ilyen könnyen megtehetjük, miért ne tennénk. A gyáva gojok magukra vessenek. Ezt folytatjuk évtizedek óta. Ennek köszönhetően Budapest, ha a földrajzi környezete, az építészeti stílusai, no meg a Duna nem különböztetné meg, ma már elmenne izraeli városnak. Sőt, lehet, hogy nincs is olyan izraeli város, amelyben a holokausztnak és általában a zsidóságnak annyi emlékműve és emlékhelye lenne, mint itt. E hetekben már a nagyobb vidéki városokat is elárasztjuk botlatókövekkel. És még mennyi tervünk van! Például még a budai várat kell elfoglalnunk. De ott is „felfedezünk” majd egy ősi zsinagógát, vagy kultikus zsidó fürdőt. Sőt azt is bebizonyítjuk – mert az MTA csak igenel a „történelmi” felfedezéseinkre – hogy a vár alatti barlangrendszer is zsidók és kazárok építették ki. E törekvésünk keretében mindig követeltük és követeljük ma is, hogy a magyar kormány létesítsen zsidó emlékműveket, állítson helyre

zsinagógákat és elhanyagolt zsidó temetőket a szomszédos országokban is. Ilyen képtelen követelésekre mások az ajtóra mutatnának nekünk, de nem úgy a magyar kormányok.

Bővebben ki kell fejtenem az előbb említett második Izrael koncepciót, ugyanis az ukrán helyzet alakulásának függvényében, valamelyest módosulhat, hiszen a második Izrael ott, kazárföldön lehetne az igazi, nem annyira Magyarországon. S itt térek ki rá, hogy osztom a félelmedet az ukrán helyzettel kapcsolatban. Nem volt nehéz alaptalan ígéretekkel kazár útra terelni Ukrajnát, hiszen ha jól megnézed, a felső vezetésükben alig van ukrán, hanem döntően a mieink. Ezért most ismét arra kényszerülünk, hogy külföldi zsoldosokat szerződtessünk, mert az ukránok nagy többsége nem akar a testvéri orosz nép ellen harcolni, különösen nem kazár vezetés alatt. Sajnos, Oroszország túl erős az ukrán kérdésben, mi viszont el akarjuk érni a célunkat, a nagy kazár birodalom újraélesztését, és ez háború közeli helyzetet idézett elő. Így, vagy úgy, de megoldjuk. Emlékezz a Zsidó Világszövetség 1910-ben meghirdetett irányelvére, miszerint Ausztria-Magyarországot fel kell darabolni, és Magyarország földjén zsidó államot kell létrehozni, valamint a gojok által is lépen-nyomon idézett Alliance Israelitée korabeli felhívására: *„Az egész földkerekségen nincs egyetlen darab föld sem, amelyet könnyebben leigázhatnánk, mint Galíciát és Magyarországot. E két országnak mindenképpen a miénknek kell lennie, mert számunkra ott a legkedvezőbbek a körülmények.”* A gojok, de egyesek közülünk is, hamisításnak tekintik, akár csak a *„Cion bölcseinek jegyzőkönyvét”*. Hamisítás, vagy nem, **helyes irányelv, és folyik a megvalósítása**. A gojok szerencsénkre csak idézgetik, elítélgetik, de gyakorlatilag semmit nem tesznek ellene. Ily módon, ha mindent leleményesen kézben tartunk, belátható időn belül három zsidó ország is lesz: Izrael, Galícia-Kazárföld és Magyarország. De nem teszünk le a negyedikről sem: Oroszországban létezik a volt Zsidó Autonóm Terület Birobidzsán fővárossal, ahol 1918-ban mi hoztuk létre az első zsidó telepeket, amelyek továbbra is fennállnak. S ha már itt tartunk, méltatlanság lenne elfeledkezni az ötödikről, a világhatalmasságunk, a FED által uralt USA-ról.

Ne gondold, hogy mindez pusztán álmódosítás. Magunk között elismerhetjük, jól látják e helyzetet azok a gojok, akik a szabadkőműves-zsidó háttérhatalmunkról beszélnek, amelynek sok európai ország, főleg a német, de néhány más ország kormánytagjai gyakorlatilag nemcsak hűséges, hanem öntevékeny ügynökei, előtérbe tolt bábfigurái. Schwartz (Soros) György szavaival élve, *„a mi embereink”*. Kulcspozícióba juttattuk őket, s olyan odaadóak, hogy minden EU-s alá- és fölérendeltségi viszonyt megszegve, európaiságukból teljesen kivetkőzve gátlástalanul, de a magyar kormány, illetve a Visegrádi Négyek miatt sajnos nem akadálytalanul folytathatják az európai nemzetállamok elleni politikánkat. De értékelendő, hogy erőt és határozottságot csakis velük szemben és a saját nemzeteik ellenében mutatnak. Még számunkra is félelmetes, hogy etekintetben mi mindenre képesek. Te sem lelkesedj értük mértéken felül, mert mégis csak mórok, akik kivitelezik az akaratumkat, s ha megtették a kötelességüket, mehetnek, amerre látnak, levesszük róluk a kezünket. Ahogy szoktuk. Annál inkább, hogy – el kell ismernünk – bűnösök ugyan, de mégsem

ők az igazi bűnösök. Majd kapnak jó nyugdíjat, bár arra sincs szükségük, hiszen a siker érdekében hagynunk kellett, hogy megszédjék magukat. Túlzottan is gondoskodnak önmagukról. A Lisszaboni Szerződéshez 2009-ben csendben csatoltak egy jegyzőkönyvet az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességéről. Eszerint az EU brüsszeli helyiségeit és épületeit nem szabad átkutatni, a hivatalnokok pedig *„hivatalos minőségükben végrehajtott cselekedeteik tekintetében, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaikat is beleértve, mentességet élveznek a bírósági eljárások alól. Ez a mentesség hivataluk megszűnését követően is megilleti őket”*. Azaz, tehetnek, amit akarnak, mentesülnek minden felelősség alól, s nem is büntethetőek. Az EU-biztosok pedig még a mandátumuk lejártá után három évig évente 31 millió forint „átmeneti járadékra” jogosultak. Nem szívesen teszem, de el kell ismerni, amit egyes goj újságírók ismételtetnek: ezek és ezek élnek mélyszegénységben, vagy egész életen át nem keresnek 31 milliót, s a kormány alig-alig tud valamit is segíteni nekik, ezek meg könnyedén dúsgazdagokká váltak. A feltehetőleg nemsokára uralomra kerülő muszlimok elől pedig majd kivándorolnak valahova. Mert ha valami számunkra nemkívánatos gyökeres változás nem áll be a brüsszeli apparátusban, az általad is emlegetett muszlim uralom bekövetkezik.

Látom a szemedben a nyugtalanító kérdést, hogy muszlim országlás esetén velünk mi lesz? Jogos a kérdés, de ne félj, kockáztatunk, ám előre látóan és biztosítékokat teremtve. Ezért kell megértetni azt is a mieinkkel, hogy ma már nem elég egyszerűen cionistának lenni, hanem a gojokat következetesen a Talmud előírásainak szellemében kell kezelniük. Sokan nem teszik és még sokan hajlanak az asszimiláció felé is. Emlékezz és szüntelenül emlékeztess Yehezkel Dror, a jeruzsálemi Hebrew University politikai tudományok tanárának tanítására: *„Ha a zsidóság megmaradása forog kockán, akkor az erkölcsnek semmi helye nincs”*.

Először is, magunk között elismerhetjük, a népvándoroltatás a legembertelenebb akció mind a teljes bizonytalanságba kényszerített muszlimok, mind a biztos pusztulás irányába tuskolt keresztények számára. Nem humánus megfontolások vezérlik sem a szereplőket, sem a háttérben állókat, így minket sem. Ahogy jeleztem, minket nem is vezethetnek humánus szempontok sem Magyarországon, sem a világban, csak a finesz és a rafinéria. Ezért tartjuk ellenjavalltnak azt is, hogy a neoliberális EU szót emeljen a közel-keleti és afrikai keresztények irtása ellen. Hallgat is, bár a jelek szerint egyébként sem aggódna. Nem is tetszik nekünk, hogy Orbánék meg ezzel szemben, az EMMI-ben helyettes államtitkárságot hoztak létre a keresztényüldözés ellen. Az viszont tetszik, hogy az ismétlődő Élet Mentében nyugodtan gyalázzhatjuk a keresztény magyarokat, s még szóvá sem teszik.

Másodszor, nekünk az átmeneti látszatbéke a muszlimokkal – majd alaposan átgondoljuk, hogy szemita, vagy keresztényellenes alapon hozzuk létre – nem fog gondot jelenteni sem Magyarországon, sem Európában. Akkor sem, ha nem lesz egy könnyű játék. Merthogy határozottan fennáll a veszély, hogy harcolni képes magyarok nélkül mi sem éljük, vagy élhetjük túl a muszlim terjeszkedést, de szerencsénkre, mindig akadnak magyarok, akik azt hívnak, hogy önmagukért harcolnak, mi értünk

és helyettünk fognak harcolni. Legfeljebb szép és megható európai jelszavak alatt. A muszlim nyomulás emiatt biztosra vehető áldozatokkal jár számunkra. A gyengébbjeink ugyanúgy elhullnak, mint a második világháború során. Olyan áldozat ez, amit ismét vállalnunk kell, mert mi, akik megmaradunk, ettől leszünk erősebbek, ahogy a második világháború után is erősebbek lettünk. Áldozatainkat majd ismét megfizettjük a gojokkal. A muszlimok ugyanis nem magyarok, őket nem tudjuk olyan könnyedén az ujjunk köré csavarni, de ismétlem, a szemita, vagy talán inkább valami más alap, mondjuk a keresztényellenesség, vagy pénzügyi érdekeltség majd összeköt bennünket. Legrosszabb esetben átmeneti zsidó-muszlim közös uralom lesz. Ezért tartsd meg a muszlimokkal kapcsolatos kételyeidet, figyelj oda mindenre, de most mutass bizalmat a múlandó látszatszövetségünk iránt. Hiszen, láthatod, egyelőre úgy irányítjuk őket, ahogy akarjuk, s szinte észre sem veszik, hogy azokhoz menekülnek, akik régen a gyarmatosítók voltak, s ma is a bajaik okozói. **A keresztényellenességben máris tökéletes az egyetértés. Másfelől amerikai fegyverekkel, hamis ígéretekkel mi űztük el őket a saját hazájukból, ám nézd meg, támadnak-e bennünket, vagy tesznek-e szemrehányást Izraelnek és az USA-nak? Eszükbe sem jut! A Soros-féle ügynökeink úgy megoldozták őmuszlimságukat, hogy ellenkezőleg, az őket befogadó, hozzájuk a saját hazájukban máris szolgai-an alkalmazkodó európai keresztényeket támadják! És ennek így kell folytatódnia, amíg csak le nem igázzuk Európát.**

Ez, persze, még a legjobb esetben sem lesz akadálytalan és harc nélküli folyamat. El kell ismernünk, hogy Orbán és eszmetársai, de a közemberek jó része is eléggé világosan látják a helyzetet, s átlátják, hogy mit művelünk, akkor is, ha **mirólunk nem mernek egy szót sem ejteni, csak Brüsszelt ostorozzák.** Igaz, tulajdonképpen Brüsszel is mi vagyunk. Mivel azonban előbb-utóbb határozott állásfoglalásra kényszerülnek, nagyon az utunkban állnak. Figyeled, Kövér László ki is mondta, hogy *„a saját önazonosságának, önrendelkezésének és önbecsülésének fenntartása és védelme nélkül egész Európa, az egész Európai Unió tragikus vesztese lehet az Európán kívüli nagyhatalmi erők és az államok fölötti, demokratikus felhatalmazás és ellenőrzés nélkül működő háttérhatalmak gátlástalan érdekérvényesítésének.”* Ennek a goj gyerekeknek a bajusza alól néha értelmes dolgok hangzanak el. Más kérdés, hogy nem értünk vele egyet, de magunk között, a saját helyzetünk és törekvéseink helyes értékeléséhez tudnunk kell, hogy vannak, akik átlátnak rajtunk és pillanatnyi szövetségeseinken.

Orbának és híveinek, amellet hogy ki kell védeniük a jobb és baloldali ellenzék sokszor külföldről inspirált és támogatott folyamatos támadásait, el kell kerülniük a csapdáikat, ellensúlyozni kell a saját melléfogásaikat és ügyeskedéseiket is, kuliként egyre több embert kell cipelniük a hátukon, akikről nem is sejtik, hogy kiknek dolgoznak. Ezért ne ábrándítsd ki őket, hogy higgyék, hogy a legfőbb ellenségeik még most is a kommunisták, s támadják csak őket. Lehet még csodálni is az erejüket, kitartásukat, még az eredményeiket is, de csak idő kérdése, hogy meddig bírják, s

akkor jön el a mi időnk, a rendszerváltáson belüli rendszerváltás. Sok, neked is ismerős arc fog feltűnni.

Mindezek okán mindennapos feladatunk ügyelni rá, hogy minél kevesebb sikeres, vagy makulátlan goj politikus nőjön ki. Akit pedig a közvélemény ilyenek ismer el, azt kompromittáljuk, hogy fokozatosan pártoljanak el tőle. A példák a szemed előtt zajlanak, nem akarom idézni őket. Támadhatatlan és feddhetetlen goj személyiségnek nincs szabad út. **E távlati célok érdekében a legfőbb vezető politikusok mellett is ott vannak a felfedhetetlen embereink, akik kolléga, beosztott, tanácsadó, szakértő, jóakaró, vagy barát minőségben fellépve rábeszélnek, vagy lebeszélnek, ahogy az adott esetben alkalmazandó taktikánk megköveteli.**

Ezen intelmek szellemében zárom soraimat.

Shalom! Néhány kérdésed megválaszolatlanul maradt, de jövőre majd ismét írok. Addig is, Jahve óvjon!

Nagybátyád.

* A szerző nyugalmazott nagykövet, közíró.

- - -

Megjelent a KAPU 2016/11-12. számában.